

Cu toții la vot!

VOTAȚI CANDIDAȚII F.D.P.

Duminică 3 februarie țara întreagă va vota. De la un capăt la altul...

Expresie a democratismului profund al regimului nostru democrat-popular, campania electorală...

Conștienți că destinele patriei noastre, bunăstarea și fericirea...

Frontul Democrației Populare se prezintă în fața alegătorilor cu un bilanț de realizări...

Proletari din toate țările, uniți-vă!

VEAC NOU

Organ al Consiliului General A.R.L.U.S.

ANUL XIII Nr. 5 | Vineri 1 februarie 1957 | 4 PAGINI, 25 BANI

In anul 1957 colaborarea culturală între R.P.R. și U.R.S.S. se va intensifica

Convorbire cu P. V. Lebedev, locțiitor al ministrului Culturii al U. R. S. S.

La 24 ianuarie s-au încheiat la Ministerul Culturii tratative cu privire la planul de colaborare culturală pe anul 1957 între R.P.R. și U.R.S.S.

Prin stația Larga-Galați ca și prin celelalte puncte de frontieră Sosesc trenuri cu grâu din U.R.S.S.

Când am ajuns la stația Larga-Galați se inserase. Lingă locomotiva trenului garat pe linia întâi...

meni stăteau de vorbă. Numai după accent am putut bănui că nu stau toți români...

În viitoarele săptămâni vor continua să intre în țara noastră prin mai multe puncte de frontieră...

Mă aflu din nou la stația Larga. În camera de așteptare...

În timpul vizitei pe care a făcut-o la București, delegația noastră a avut posibilitatea să cunoască activitatea instituțiilor științifice și terapeutice din acest oraș...

În timpul vizitei pe care a făcut-o la București, delegația noastră a avut posibilitatea să cunoască activitatea instituțiilor științifice și terapeutice din acest oraș...

În timpul vizitei pe care a făcut-o la București, delegația noastră a avut posibilitatea să cunoască activitatea instituțiilor științifice și terapeutice din acest oraș...

În timpul vizitei pe care a făcut-o la București, delegația noastră a avut posibilitatea să cunoască activitatea instituțiilor științifice și terapeutice din acest oraș...

În timpul vizitei pe care a făcut-o la București, delegația noastră a avut posibilitatea să cunoască activitatea instituțiilor științifice și terapeutice din acest oraș...

În timpul vizitei pe care a făcut-o la București, delegația noastră a avut posibilitatea să cunoască activitatea instituțiilor științifice și terapeutice din acest oraș...

În timpul vizitei pe care a făcut-o la București, delegația noastră a avut posibilitatea să cunoască activitatea instituțiilor științifice și terapeutice din acest oraș...

PENTRU socialism și o viață îmbelșugată PENTRU pace și fericirea scumpei noastre patrii, VOTAȚI CANDIDAȚII F.D.P.!

TRATATUL MARI PRIETENII

Se împlinește, la 4 februarie, 9 ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Uniunea Republicilor Socialiste și Republica Populară Română...

Prin stația Larga-Galați ca și prin celelalte puncte de frontieră Sosesc trenuri cu grâu din U.R.S.S.

Mă aflu din nou la stația Larga. În camera de așteptare...

În timpul vizitei pe care a făcut-o la București, delegația noastră a avut posibilitatea să cunoască activitatea instituțiilor științifice și terapeutice din acest oraș...

În timpul vizitei pe care a făcut-o la București, delegația noastră a avut posibilitatea să cunoască activitatea instituțiilor științifice și terapeutice din acest oraș...

Intr-o exploatare forestieră din regiunea șantierului hidrocentralei de la Bratsk, pe locul unde se va revărsa Marea Bratsk

La 3 februarie, cu toții la vot! Votați candidații F. D. P.!

Stagiunea teatrală din U. R. S. S.

De la deschiderea stagiunii, teatrele din Moscova au prezentat aproape patruzeci de spectacole noi, iar la Leningrad, au avut loc până acum peste douăzeci de premiere.

A. ALEKSANDROV

Lămuritor de remarcat este faptul foarte îmbucurător — anume marea varietate a noilor spectacole. Au fost puse în scenă drame sociale, psihologice, tragedii, comedii, spectacole de satiră, vodeviluri. Unele piese abordează importante probleme contemporane, altele fac să revină întimplări din trecut.

Stagiunea din Moscova s-a deschis cu un spectacol prezentat în premieră la Teatrul Comsomolui leninist — „Prima simfonie” de A. Gladkov. Subiectul piesei este inspirat din viața muzicienilor sovietici.

De mare popularitate se bucură în rândul spectatorilor din Moscova piesa lui A. Salinski „Un prieten uitat”, prezentată pe scena Teatrului de Artă. Piesa aceasta care pune o temă îndrăznească, este închinată eticii omului purității lui sufletești și îndeamnă pe spectator la o viață intrinsecă și fără compromisuri.

Pe scena Teatrului „Lensoviet” din Leningrad se prezintă cu succes noua piesă a fraților Tur „După despărțire”. De la primele replici, spectatorul este cuprins de conflictul piesei, care redă peperită înlocuiri în patrie a unei „persoane strămutate”. Kirill Osadov, fost ofițer în Armata Sovietică. Artistul V. Petrov creează figura teburătoare a unui om curat sufleteș, puternic, încooat, dar nu în-

frunt, de anii îndelungați petrecuți departe de patrie, de munca istovitoare în lagărele din străinătate.

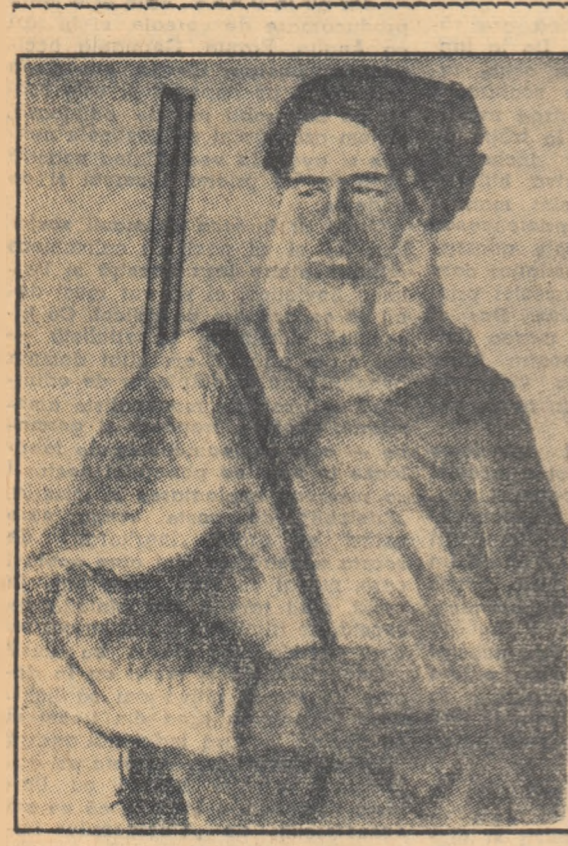
Piesele cu subiecte inspirate din actualitate ocupă un loc de frunte în majoritatea repertoriilor teatrelor din Moscova și Leningrad. Gândurile, sentimentele, preocupările tineretului sovietic își găsesc expresie în piesele: „S-au întâlnit în tren” de A. Gorodetki, „Vara fratelui mezin” de G. Priede, „Fetișcana de la fabrică” de V. Volodin, „Să nu-ți faci idol” de A. Faiko, „Un om își caută fericirea” de A. Skolnik și altele. Usturătoare comedie satirică a lui V. Soloviev „Commeonii”, îndreptată împotriva birocratilor și a egoistilor, a fost prezentată pe scena Teatrului Central al transportului. La Teatrul de operă din Moscova se reprezintă piesa muzicală „Sărutarea Cianitei”, închinată Festivalului Mondial al Tineretului ce se va desfășura anul acesta la Moscova.

La începutul lunii ianuarie, Teatrul „Maikovski” a prezentat piesa „Hotel „Astoria” a dramaturgului A. Stein. De la primele reprezentații, această piesă, care redă viața eroică a locuitorilor Leningradului în perioada blocadei, a trezit interesul larg al publicului spectator.

Din repertoriul clasic se reprezintă în stagiunea actuală piesa „Puterea întinerului” de Lev Tolstoi. La succesul spectacolului contribuie jocul remarcabil al artiștilor linski, E. Safova, M. Jarov,

Tot în actuala stagiune la teatrul „Vahangov” se reprezintă „Romeo și Julieta” de W. Shakespeare, la Teatrul de satiră — „Profesiunea Doamnei Warren” de G. B. Shaw, la teatrul „Stanislavski” — „Casa de lângă mare” de Stefan Zweig, ș.a.

Pe scenele teatrelor sovietice se prezintă în ultima vreme un număr din ce în ce mai mare de piese ale autorilor contemporani de peste hotare. Astfel, se joacă piesa cunoscutului scriitor progresist american Howard Fast, „Generalul Washington și trădătorul”. De asemenea, se reprezintă piesa „Etajul șase” a dramaturgului francez A. Jery, „Filumena Marturano” de Eduardo de Filippo, „Titanic vals” de Tudor Muștescu. „Absolvenții” a dramaturgului polonez E. Skovoronski ș.a.

S. GHERASIMOV „Paznicul colhozului”

Trei poezii de A. Prokofiev

Critica literară îl consideră pe Aleksandr Prokofiev ca pe unul din cei mai remarcabili poeți sovietici. În volumele de versuri publicate de-a lungul a trei decenii de activitate poetică, A. Prokofiev a cântat faptele de arme ale partizanilor, ostașilor și marinărilor, eroismul poporului sovietic în Marele Război pentru Apărarea Patriei, a închinat înmuri de slavă naturii, muncii, prieteniei popoarelor multinaționale ale patriei.

Răspândit cu înaltă distincție pentru munca pe tărîmul literaturii, poetul continuă să desfășoare o bogată activitate, fiind mereu prezent în paginile revistelor literare sovietice.

Cele trei poezii pe care le publicăm aici fac parte din ciclul „Mărturisiri”.

ȘI POTUL

Știam: izbînda va veni,
Spre șipot m-am tîrit să-i fiu
Din nou alături, într-o zi...
Era zgloblu
Și viu.

Eu mai împlint lopata...
Ei
Fug!..n nisipul umed;
Sună un clinchet de oțel?
Nu,
E un sacru sunet!

Alargă șipotul, alargă
Și unda se nfrîpă,
Și nu mi-i apă, nu, mai dragă,
Și nici mai dulce clipă!

O cofă dă-mi sau un uclor
Să-l torn răsplăt-n pintec
Argintul viului izvor,
Răcoarea ăstui cîntec.

In romînește de R. VULPESCU

BELORUSIA

Eu te visez în vise — Belorusie...
Ianka Kupala

Eu te-am căutat pe cea mai scurtă cale
Și am găsit-o-n suflet și în zări
Și ochii-albaștri-ai lacurilor tale
Și apele-ți văzui din depărtări.

Și te-am cînt în pagini fără moarte!
Ti-am stat alături vesnic în avînt!
Și simt a tale pașți de departe
Și vîntul tău în pieptu-mi tresăltînd.

Ei îmi șoptește-ntr-una, cum — frumoasă —
Printre surori frumoase-al înflorit
Și cum din scrum — o haină mai aleasă
Tu relîvînd — pe veci — îți-al făurit.

Și s-a fericit că cea mai scurtă cale
Eu îți-o găsi prin plaiu-mi strămoșesc,
Că ochii-albaștri-ai lacurilor tale
Lîngă Rusia mumă-mi strălucesc!

In romînește de Mihail Cosma

PESCĂRIȚA

Înel mi-a pus iubitu-n mîină,
Dar marea-î peste noi stăpîină,
(cîntec pescăresc)

Ca pescărușul cîntec din larguri
Făiș își țipă lung și dor și chin,
Și cu aripa lui printre catarguri
O pescăriță-alintă-n zboru-î lin.

Cu tristul cîntec nu se ceartă fata,
Ci s-a-nclinat pe-al mării verde hău,
Privind în zări cum marea, „nvolburata,
Îi zburcă pe dragul ei făcău.

Privea cum largul a-nceput să fiarbă
Și cloce de crește ce se sparg...
Virtelui vela zălug, un val s-o soarbă,
Dar altă pinză saltă la catarg!

De unde-i vela nouă, albă-n soare?
Și valuri de oțel vîind se sîrmă...
Cămașa dată-n dar, cămașa-floare
Și-o recunoaște pescărița-n țarm.

In romînește de George Dan

I. CEARSKAIA, E. CEARSKII: „In zori”

In studiourile ucrainene

În vederea aniversării a 40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, studiourile de filme artistice din Ucraina vor produce o serie de filme închinare evenimentului.

Aspect din Studioul din Kiev în timpul turnărilor realizate pentru filmul „Adevărul”, după „Ivan Franko”, un scenariu al scriitorului ucrainean A. Korņeiciuk. Tema filmului este desprinsă din evenimentele istorice care au avut loc în Ucraina anul 1917. Filmul „Perekop”, al cărui scenariu aparține scriitorilor L. Dmiterko și O. Gonciar, este de asemenea inspirat de luptele tineretului sovietic în timpul Marelui Război de Apărare a Patriei și a filmului „Ivan Franko”, care evocă viața și persona lătea marelui prozator, poet și dramaturg ucrainean.

Din seria filmelor inspirate din viața cotidiană a oamenilor sovietici, studiourile ucrainene vor realiza anul acesta filmele: „La noi în Dobna”, „Makar Mazai”, „La chemarea inimii” și „Povestea primei iubiri”.

Carnet

„Probleme de istorie a P. C. U. S.”

Institutul de marxism-leninism de pe lângă C. C. al P. C. U. S. va edita în acest an o nouă revistă „Probleme de istorie a P. C. U. S.”

Revista își pune ca sarcină tratarea la un înalt nivel științific a temelor privind istoria P. C. U. S., în special a evenimentelor de după perioada Marii Revoluții din Octombrie. Revista se va ocupa și de unele probleme ale studiului istoric partidului în universități, și va analiza și discuta lucrările de beletristică care oglindesc istoria partidului, și va publica lucrări privind istoria partidelor comuniste și muncitorești din întreaga lume. Revista va apare de șase ori pe an.

Clasici ruși pe scenele New York-ului

Un eveniment al actualiei stagiuni teatrale la New York a fost punerea în scenă a piesei lui A. P. Cehov „Pescărușul”. Piesa, care s-a bucurat de un mare succes a fost montată de cunoscutul regizor american David Ross. Același teatru a mai prezentat, în trecut, și alte piese ale lui Cehov: „Livada cu visini”, „Trei surori”, „Unchiul Vanea”. Și spectacolele cu aceste

Se construiesc noile galerii Treiakov

În fața intrării principale a Parcului central de cultură și odihnă „Maxim Gorki” din Moscova se ridică o construcție de mari proporții, viitoare clădire a galeriilor Treiakov.

Construcția va fi dată în folosință începînd cu anul 1958 și pînă în 1961 întreg ansamblul va fi terminat. Proiectul noii clădiri, elaborat de Consiliul științific al Uniunii Artiștilor Plastici, prevede 2 etaje de dimensiuni adecvate expunerii optime a tablourilor.

Actualele galerii Treiakov cuprind 52 de săli, cu o suprafață totală de peste 5000 m. p. Noua clădire va cuprinde 150 de săli, cu o suprafață și un cubaj aproximativ de 4 ori mai mare ca cel al vechii construcții. Parterul și etajul I vor fi repartizate săliilor de primă, vestiarelor, atelierelor de restaurare a picturilor etc.

Actualele picturi expuse în galerii vor fi completate cu opere ale pictorilor clasici ruși din sec. XVIII, XIX și XX. În peste 20 de săli vor fi expuse operele pictorilor din perioada sovietică. Noua clădire va permite vizitarea simultană a galeriilor de către aproximativ 10.000 persoane.

Festivalul „Eisenstein” în Iugoslavia

În cursul lunii februarie, în trei mari orașe ale Iugoslaviei: Belgrad, Zagreb și Lublana, va avea loc un Festival al filmului, în cadrul căruia vor fi prezentate creații ale regizorului sovietic S. M. Eisenstein.

Cu acest prilej, publicul Iugoslav va viziona filmele „Grea”, „Octombrie”, „Vechi și nou”, „Aleksandr Nevski” și „Ivan cel Groznic”. În Iugoslavia vor fi organizate de asemenea expoziții care vor prezenta documente, manuscrise, desene și alte materiale oglindind viața și activitatea marelui regizor sovietic.

KONSTANTIN FEDIN FAMILIA IZVEKOV

Trilogia scriitorului sovietic Konstantin Fedin, din care fac parte romanele „Primele bucurii” și „O vară neobișnuită”, se încheie cu romanul „Focul”. Acțiunea ultimului volum al trilogiei se desfășoară în a doua jumătate a anului 1941, la Moscova, Tula, Iasnaia Poliana pe Voșga. Titlul ur în întinil în acest roman personajele cunoscute din primele două cărți și unele personaje noi.

Fragmentul pe care îl publicăm face parte din prima parte a romanului.

Îndată ce stagiunea de la Teatrul din Tula se încheie, Anocika plecă pentru scurtă vreme la Moscova. Stagiunea din Tula fusese pentru ea un fel de corvoadă plătitoare, acceptată doar pentru a putea fi elva timp împreună cu familia: în cel trei ani de muncă încordată și grea pentru soțul ei, ea nu fusese decât decit în concediu sau în treacă Izvekov o condusesse la gară chiar în ziua zilei, cînd Pavel își anunșea căsătoria. Toată ziua de vineri nu putuse obține legătura telefonică cu hotelul din Moscova unde trăsesse Anocika, dar seara îl telefonă ea singură și îi spuse că pleacă la Brest într-un turneu de două săptămîni. Se folosi de acest prilej pentru a-i comunica stirea că sătoriei lui Pavel Anocika rămase umită.

— Spune-i lui Pavel să nu îndrăznească să facă așa cu asta pînă nu mă întorc eu!
Izvekov îi răspunde că nu o să se lase înduplecat.

— Mașă îl poate îndupleca Inventeaza ceva. Spune-i că o să-i fi nun lu Pavel și că-i ceri doar ca să amine cu două săptămîni nunta asta absurdă.

— N-ar fi totuși mai bine să amii tu cu două zile călătoria asta absurdă?
— Te superi? N-ăș fi plecat dacă m-ai fi telefonat în cursul zilei! A-cum e tîrziu, am semnat și contractul. Plec cu avionul, miine dimineață, iar duminică iau parte la spectacol.

— Atunci, drum bun. Și să te întorci cu bine.

— Înțelege-mă, Kirill, că nu pot să mi calc cuvîntul! Doar e vorba de un contract! Și tu e trupă foarte interesantă, numai tîneret. Și apoi mi-a venit așa, deodată.

— Înțeleg. Dar vezi că și lui Pavel i-a venit așa, deodată.

— Văd că ești nemulțumit. Dar ce să fac acum? Doar nu pot să învov nunta fratelui meu! Dacă se încapătărînează, spune-i că m-am spîrpat pe el și că m-o să-i tert niciodată. Și, uite la ce n-o am gîndit: daruște-ți din partea noastră serviciul de ceal... Cum?... Bineînțeles, tînerilor! Cel albastru cu dungușii... Nadea știe. Ne-am înțeles amîndoi... Ce face

camera de baie, zăvorâtă cu un cîrlig.

Izvekov îndeplinea ritualul spălaturii fără grabă, cu acea plăcere pe care numai așa țiu-o poate primi în asemenea momente senzaționale predominant gîndurile: pari să te fi eliberat de toate grijile, iar prin fiecare particică a să trupul pare că-ți spune: e bine că te îngrijise de mine, toată viața uite cum trăiesc și vreau să trăiesc, să trăiesc! Și, oricît de mecanică era obișnuința pe care Izvekov o deprinsese încă din tînerțe de a-și îngrijii corpul, oricît i-s-ar fi părut că, în timp ce minile îl ating ocupate cu mișcările obișnuite, creierul continuă să lucreze — în realitate acesta se recrea lăsiduindu-se deslășit de mișcările trupului, care-i trimitea, val după val, singele prompțat.

Tot atât de inert, savurînd fiecare clipă, Izvekov se ocupa și de vechiul lui brici, ascuțindu-l înfii de piatră și apoi de curea. După ce se bărbierise se spălă din nou și, într-o pijama subțire, se apropie de raftul cu cărți. Degetele i se opriră asupra cărții „Spiritul legilor” de Montesquieu, dar împinse cartea la loc și privirea îl luncă asupra unei alte cărți. De ce să nu citească acum ceva deosebit, pentru care nu găsea niciodată timp? Beltristică? Cîte volume și volume erau rînduite în raft, și lecturările lor mereu amînate pentru perioada concediului! Se aplecă spre raft dar se oprî. Se auzise sunlnd telefonul. Ridică receptorul.

Fără să-i dea bună ziua, după ce se interesă dacă Nadea a plecat, Pavel îl întrebă ce face.

— A, tîner casătorit! Felicitările mele. Aveam de gînd să țiu-lau înainte vin la tine cu un dar.

— Interesant, ce ar putea să fie?

— Îl luă în zeflemea Pavel.

— Ai să vezi.

— Ceva care se sparge?

— Cam așa ceva.

— Foarte nimerit! Se spune că la nuntă, cioburile aduc noroc.

— Dar ce, ai de gînd să spargi cadourile?

— Eu, nu... Ai ascultat știrile la radio? — întrebă Pavel repede.

— Dar ce s-a întîmplat? L-am scos din priză?

Abea în clipa aceea Izvekov observă că vocea lui Pavel era neobișnuită, schimbătă și lu cit pe ce să facă o glumă pe seama aerului lare al dimineții sau a nopții nedormite, dar Pavel adăugă repede:

— Pune-l în priză. Apelu va fi transmis din nou. E război! Înțelegi?

— Care... ce tot... se blîbi Izvekov, dar îndată auzi în receptor vocea gravă, limpede a crainicului, pe care Pavel o acoperi din nou:

— Deschide radio-ul, mai repede! După ce ascuți — vino îndată la noi. Eu și Mașă te așteptăm.

Aparatul se afla alături de telefon Izvekov întinse mîna și-l deschise. Pînă să se încălzească lămpile, în cap i se învîlmășiră gînduri care de care mai furtive. Se gîndi că formula sacră „eu și ea, eu și el” se ivește din prima clipă a căsătoriei. De ce, „eu și Mașă te așteptăm” și nu pur și simplu, așa cum fusese ieri — te aștept?... Războiul durează de aproape doi ani. Ce nume i-au dat! Au inventat războiul de poziții... S-a întins peste toată Europa... Vechiul obicei al lui Pavel: trînește deodată receptorul de nu mai înțelegi nimic... Bine că pe noi nu ne-au atras nici în măcelul de poziții, nici în măcelul de mișcare... Eu și Mașă! Cum ai să te împaci cu ea, dacă tot țiu-s-au străduți fără folos să te învețe să vorbești omeneste... Ei, iată, cinematograful era numit mai înainte „Marele muț”.

Acum a amuțit și radio-ul... Vezi, să nu începeți tu și Mașă, să spargeli cu adevărat farfurile... Înviți nerăbdător butonul. Din aparat răzbătu un puiut ascuțit, apoi frînturi dintr-un tango îndepărtat, ritmul unui actor, zgomote, parcă trosniră de camion și după aceea deodată, neașteptat de clară, vocea crainicului, cuvintele acelea care răsunașeră pentru o secundă și în receptorul telefonului cînd Pavel rostise cuvîntul război.

Înțeleg totul dintr-odată.

Deschise gura și sprincenele-i negre încă, ca în tînerțe, se ridicară și se lămînară, formînd o singură linie deasupra ochilor. Mîna se îndepărtă de sine de aparat, apucă speteza scaunului, și o trase spre el. Fără să-și desprindă ochii de la aparatul în care răsunașeră limpede cuvintele nemeaizuite, el se lăsă ușor pe scaun. Nici un cuvînt nu scăpă auzului său, cu toate că, în același timp, percepea tot atât de limpede și vocea lipsită de glas a propriei sale conștiințe, care părea că răspunde fiecărui cuvînt.

„Așa, așa, spunea vocea, totuși ne-au împins în război. Sintem în război. În acel război în care n-au reușit să ne atragă, căruia ne-am împotrivit din toate puterile pe care-l urim. L-au întors împotriva noastră, ca să nu putem scăpa de el. Au răsturnat lumea cu acest război și vor să ne răstoarne și pe noi. Cu tot ce am făcut și facem. Acesta e războiul lor. Acum e și războiul nostru. Al nostru. Războiul urii noastre față de războiul lor. Oh, cît de neașteptat! Cum așa — dintr-odată! Ar fi trebuit să ne așteptăm. Era de așteptat. L-am așteptat și totuși — cît e de neașteptat!

Se spune că toate lucrurile mari vin pe neașteptate. Și lucrurile josnice, se vede, la fel. Așa, așa. Și cele josnice...”

Izvekov asculta cele două voci: cea din aparat și vocea sa lăunnică. Totul înțepenea în el, cum înțepenea și cursorul scalei aparatului de radio. Cîmul gura și se închise încet. Umbre începură să-i tremure pe obraji, sub urechile însoțite în timp ce făcile colimau să se înclăzeze.

Vocea din aparat răsună puternic, tot mai puternic și iată, deodată, roșind tare de tot: „Victoria va fi a noastră!” Urmă o clipă de tăcere, după care un gol insuportabil, de parcă totul ar fi dispărut din casă, de parcă casa însăși ar fi dispărut. Și, deodată, zvrîind scaunul cu piciorul, Izvekov se ridică.

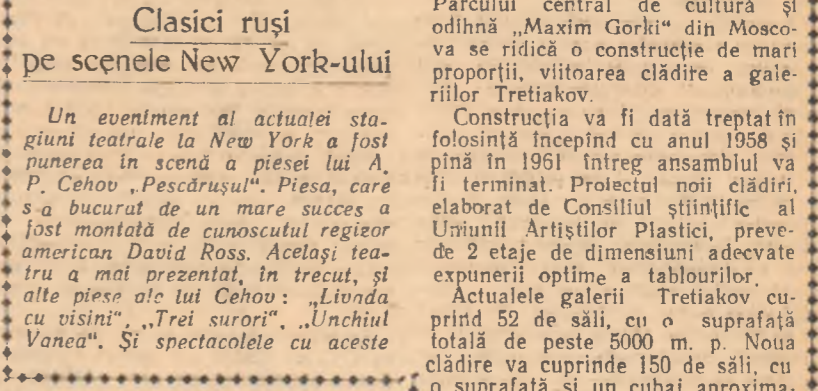
Tot ce auzise la radio, tot ce răsuna în conștiința sa în acele clipe, totul, se contopi într-un singur cuvînt: Brest.

Anocika era la Brest! Ea singură își spusese... Brest. De ce nu s-a gîndit de la început la asta? N-are importanță. Nimeric n-are importanță. Ea se află tocmai acolo unde a iz-bucnit focul. La graniță! Poate că n-a auzit bine! De ce nu a întrebat-o încă odată? Oare să fi totuși la telefon? Nu cumva a greșit el? Ultimele ei cuvinte fuseseră: „Iare-tare-tare!” Dar de ce ultimele? Ce însemnă mulțumire? Ce-i asta?

Își ridică cu greu minile. Degetele rășchirate parcă ar fi vrut să i se infliă în cap. Îl trebuî un efort să se lase jos. Îl veni să țipe. Dar nu țipă. Un efort al voinței, obișnuit să i se supună, îl făcu să se așeze din nou. Își prinse genușchi pe palmele.

Din aparat răzbătu deodată melodia unui marș.

Un marș de campanie. Vioi, vesel. Cu trîluri, cu tact. Trebuie să se pregătească, Anocika e de două zile la Brest. Astăzi trebuia să aibă loc spectacolul. Astăzi, din zori, orașul a intrat în loc. Mai înainte de orice trebuia să telegrafizeze. Nu, să trimiță o radiogramă. Să nu-și piardă cumpătul. Asta e principialul. Să ceară, printr-o radiogramă, s-o evacueze pe Anocika imediat, cu avionul. Pe cine să roage? Ce fel de teatru o fi acela? La Comitetul pentru artă trebuia să se stie. Comitetul nu poate să nu știe unde se află o artistă a poporului. Să telegrafizeze imediat. Dar, grație, acolo nu-i ni menî, e duminică! Trebuie să-i spună Nadei că miine dimineață. Da, Nadea! Acum, însă, Nadea se află în tren. Mai bine prin organizațiile militare, prin comisariatul militar. La Brest puterea o dețin acum militarii Anocika e cunoscută în armată. Și, totodată, prin comitet. Adresa Nadei la Moscova? A, da, voia să-l-o trimiță. Astăzi ea se va duce de-a dreptul la vilă. Vestea aflat-o probabil și cei din tren, Na-

I. G. FRIH-HAR: „Gaia, pioniera premiantă”

Prietenia cu Uniunea Sovietică sporește forțele poporului român în lupta pentru înflorirea patriei, pentru construirea unei vieți de înaltă civilizație și cultură

Jaloane

Se împlinesc 9 ani de la încheierea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Uniunea Sovietică și Republica Populară Română.

Tratatul a influențat de atunci și până astăzi toate sectoarele de activitate — întreaga noastră muncă. Fiește că și dezvoltarea noastră culturală și-a găsit un îndrumător în experiența vastă a Uniunii Sovietice. Construirea socialismului cu transformările capitale economice, sociale și politice, a pus literaturii și artei noi probleme. A pus mai cu seamă chiar crearea unei alte metode literare, aceea a realismului socialist.

Toată armătura literaturii socialiste a fost făurită de experiența îndelungă, de trei decenii a sutelor de scriitori sovietici. Noi am folosit această experiență și în teorie și în practică. Criticii sovietici au lămurit prin studii și cărți probleme ridicate de creația literară. Noțiunea însăși de „realism socialist” a fost larg dezbătută, și, de la primul articol al lui Gorki până astăzi, ea s-a precizat în conținutul și țelurile ei. Discuții multiple s-au purtat asupra noțiunilor: tipic și partinic; asupra eroului pozitiv și negativ, asupra omului nou în literatură, asupra muncii ca erou literar, asupra proletcultismului, a negativismului ca și a idilismului.

Dacă Maikovski prin vigoarea talentului său a făcut într-un timp o anumită școală, ceilalți poeți au avut și ei o influență covârșitoare, prin felul de a oglindi artistic toate aspectele realității de astăzi în forme poetice și fără prozaisme.

Noua orientare a scriitorului nostru față de mărimea materialului ce-i sta în față și de nouăta lui și a cerințelor cititorului, nu era ușoară. El a avut însă calea jalonată. A știut astfel și cum și încotro să meargă. Schimbările culturale în cadrul Tratatului, au dat și mai mult viață acestui schimb de experiențe. Scriitori, artiști, muzicanți, pictori sovietici au venit la noi și alții, mulți, de la noi au fost în Uniunea Sovietică. Ori-care ar fi fost direcția călătoriei, noi am avut todeauna de învățat, fie, aici, la noi acasă, atunci când sovieticii au venit la noi, fie, acolo, la ei acasă, când noi am fost în Uniune.

Artiștii și scriitorii s-au cunoscut, s-au împrietinit. Au vorbit, au discutat, s-au contrazis uneori. Dar, orice ar fi fost, o știință de lămurire mai mult a țesut din aceste întâlniri.

Prieteniile au devenit strînse; scriitorii și artiștii români și sovietici se cunosc acum bine între ei, ei sînt purtători laolaltă ai unui același mesaj uman.

Stima reciprocă, printr-o tot mai profundă cunoaștere, va strînge și mai mult această prietenie de nezdruccinat.

DEMOSTENE BOTEZ

Roadे deosebit de bogate

Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre U.R.S.S. și R.P.R., semnat la 4 februarie 1948, este primul act de acest fel încheiat de țara noastră cu o mare putere, pe baza de deplină egalitate. Spiritul Tratatului romino-sovietic încheiat în 1948 este caracteristic numai acelor țări în care puterea aparține clasei muncitoare.

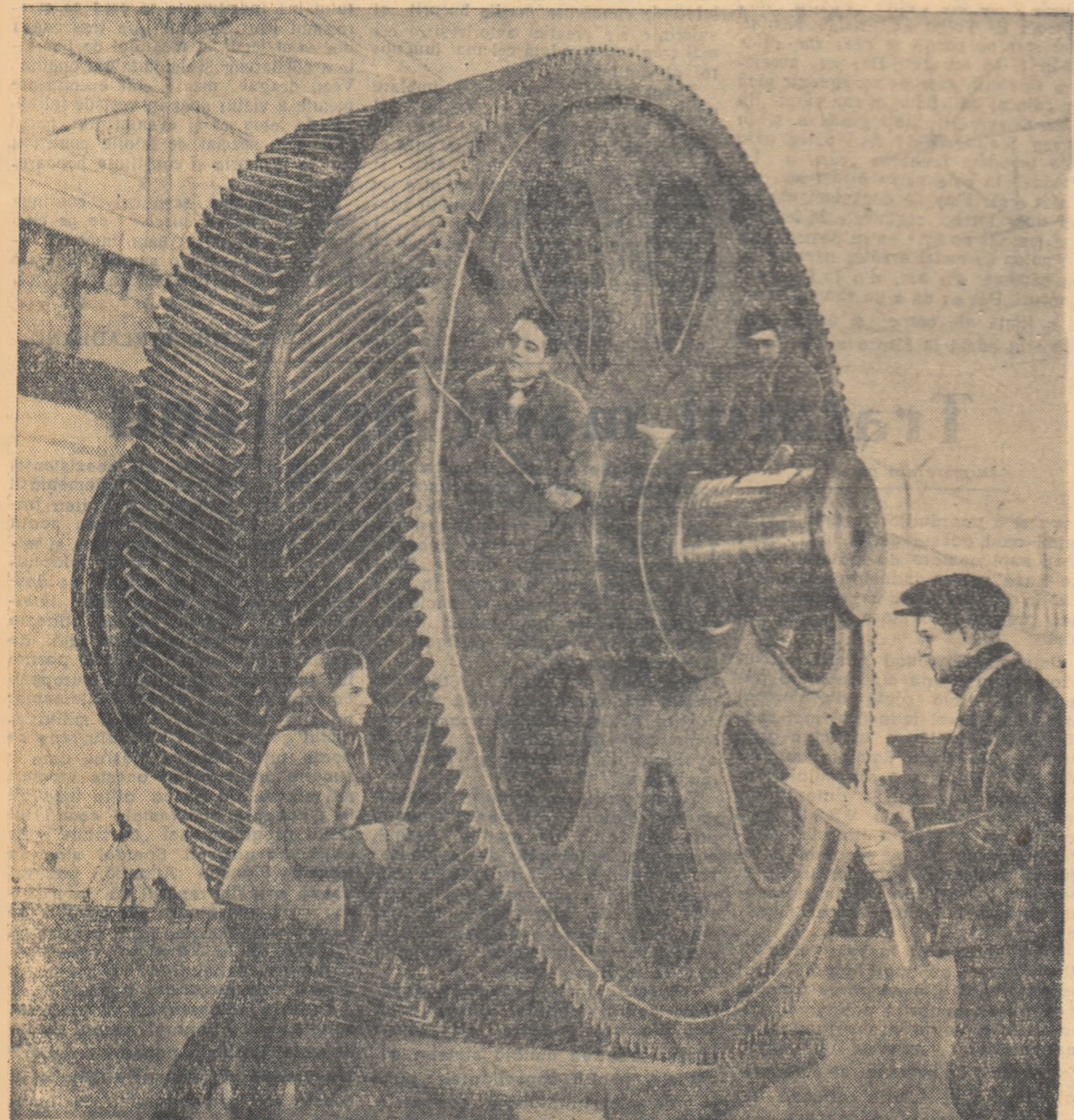
Cu fiecare an dezvoltarea frățească romino-sovietică s-a întărit și s-a dezvoltat spre folosul ambelor țări. Pe tărîm economic, această colaborare a adus țării noastre roade deosebit de bogate. Dacă am reușit să ne transformăm atât de mult economia națională, dacă avem azi o țară industrial-agrară înaintată, dacă industria noastră se află în plină dezvoltare iar agricultura înflorită — în mare măsură datorăm aceste succese sprijinului frățesc pe care l-am primit și îl primim neîntrerupt din partea marilor noastre vecine — Uniunea Sovietică.

Una dintre marile unități industriale în dezvoltarea căreia s-au făcut din plin simțite roadele colaborării romino-sovietice este și fabrica noastră, în care lucrez de 14 ani. Ea era, cu ani în urmă, o întreprindere mică, producătoare de mobiler metalice, care nici nu ar putea fi comparată cu uzinele „Semănătoarea” de astăzi. Într-înderea noastră este utilizată cu numeroase mașini sovietice moderne de mare productivitate, cum sînt circularul de debitat material, presa de mare tonaj, mașinile automate de mortezat dinți conici etc. Printre produsele noastre se numără combina de recoltat porumb construită pe baza proiectelor și documentației puse la dispoziție de prietenii noștri sovietici.

Întregul colectiv al uzinelor „Semănătoarea” luaptă acum pentru a îndeplini sarcinile care-i revin în acțiunea de mecanizare, de ridicare a nivelului tehnic al agriculturii noastre, în îndeplinirea hotărîrilor plenarei din decembrie 1956 a C.C. al P.M.R. Și știm că și de acum înainte ne vom putea bizui în orice împrejurări pe sprijinul fraților noștri — muncitorilor sovietici.

DUMITRU ANGHEL

lăcătuș, uzinele „Semănătoarea” din București

În construirea marei unități lam-nor de la Roman, noi am primit un ajutor neprecupețit din partea Uniunii Sovietice.

Un rol important, din cele mai fericite

Se împlinesc nouă ani de la încheierea Tratatului romino-sovietic.

Priviți din punctul nostru de vedere, românesc, acești nouă ani prețuiesc cât o creștere însemnată în toate domeniile, inclusiv în cel al vieții culturale. Anii aceștia ne-au adus, odată cu o prietenie de nezdruccinat, odată cu o experiență mai mare și mai veche pe care am împrumutat-o în toate sectoarele, împedirea unei vieți în sălbătașă și adămurată cultură, manifestată ca un bun al întregului popor. A dispărut de la noi nefericita înfățișare a unui analfabetism rusinos, alături de cîteva pîde de cultură înaintată. Astăzi, după modelul uriaș sovietic, al unei prefaceri în adine, la noi mai că nu există neștiutor de carte. După modelul marei țări din răsărit care construiește comunismul și cu ajutorul ei, țara noastră a întreprins o politică a culturii, care a și început să-și dea roade.

S-a creat un public, o curiozitate, o lăcomie culturală, creîndu-se odată cu o creștere a nivelului de trai pentru toți și o nevoie, o lăcomie a culturii. Aceasta în liniile mari ale deșăurării unei politici culturale, după modelul sovietic, fără să mai vorbim de cîștigurile imense ale noastre, în urma unor noi inițieri și unei mai bune cunoașteri a unei mari culturi, cum sînt cea clasică rusă și cea sovietică. Fiește că și înainte marii scriitori ruși ai veacului al 19-lea ne erau cunoscuți. Un Gogol, un Pușkin, un Lev Tolstoi, un Dostoievski, un Cehov, un Maxim Gorki, figurau în cunoștințele noastre, dar cît de incompleți! Traducerile pe care le făcuserăm erau trunchiate, venite din alte limbi, adese după criteriul că nu erau nici ale noastre, nici ale celor din țările noastre. Astăzi, un sistem aplicat de lucru susținut de „Cartea rusă”, ne-a dat și ne dă neîntrerupt cunoașterea cît mai completă a unor foarte mari fapte de cultură care sînt literaturile clasice rusă și sovietică.

Am semnalat numai cîteva enorme cîștiguri în viața culturii, din cunoașterea sectoarelor celor mai apropiate nouă. Ele sînt foarte numeroase și în alte ramuri de acțiune, mai ales acolo unde aparatură specială, materiale și rezultate de cercetări erau de nevoie și care toate ne-au venit pe calea prieteniei sovietice. În literatură, în artă, în știință, tratatul romino-sovietic a jucat și joacă un rol important și din cele mai fericite.

ION MARIN SADOVEANU
director al Teatrului Național „I. L. Caragiale”

Expresia unei prietenii de nezdruccinat

Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat acum nouă ani între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Populară Română conștințește o prietenie cu o rădăcină în trecut care leagă poporul nostru cu cel al țării noastre. Acest tratat ridică pe o nouă treaptă, mai înaltă, această tradițională prietenie, cimentată prin luptele duse umăr la umăr de oștile sovietice și cele românești împotriva ocupanților fasciști, pentru libertate și independență națională.

În actualele condiții, cînd pacea este amenințată prin formarea de blocuri militare agresive în Europa și prin împărțirea statelor europene în grupuri militare opuse, cînd cele mai reacționare cercuri din Apus revine militarismul german și flutură peste capu omenirii amenințări de noi măceluri, tratatul romino-sovietic constituie pentru poporul nostru garanția asigurării securității lui, a libertei lui propășirii în prietnicul și rodnicul climat al păcii în aceste condiții, cînd există un bloc militar agresiv în Europa occidentală care întinde numeroase forțe și baze militare în apropierea țării noastre și refuză să meargă pe calea dezarmării și a soluționării pașnice a problemelor litigioase, e bine să subliniem oportunitatea și necesitatea vitală pentru poporul nostru a stăruinței viromeleice a uniilor sovietice pe teritoriul țării noastre.

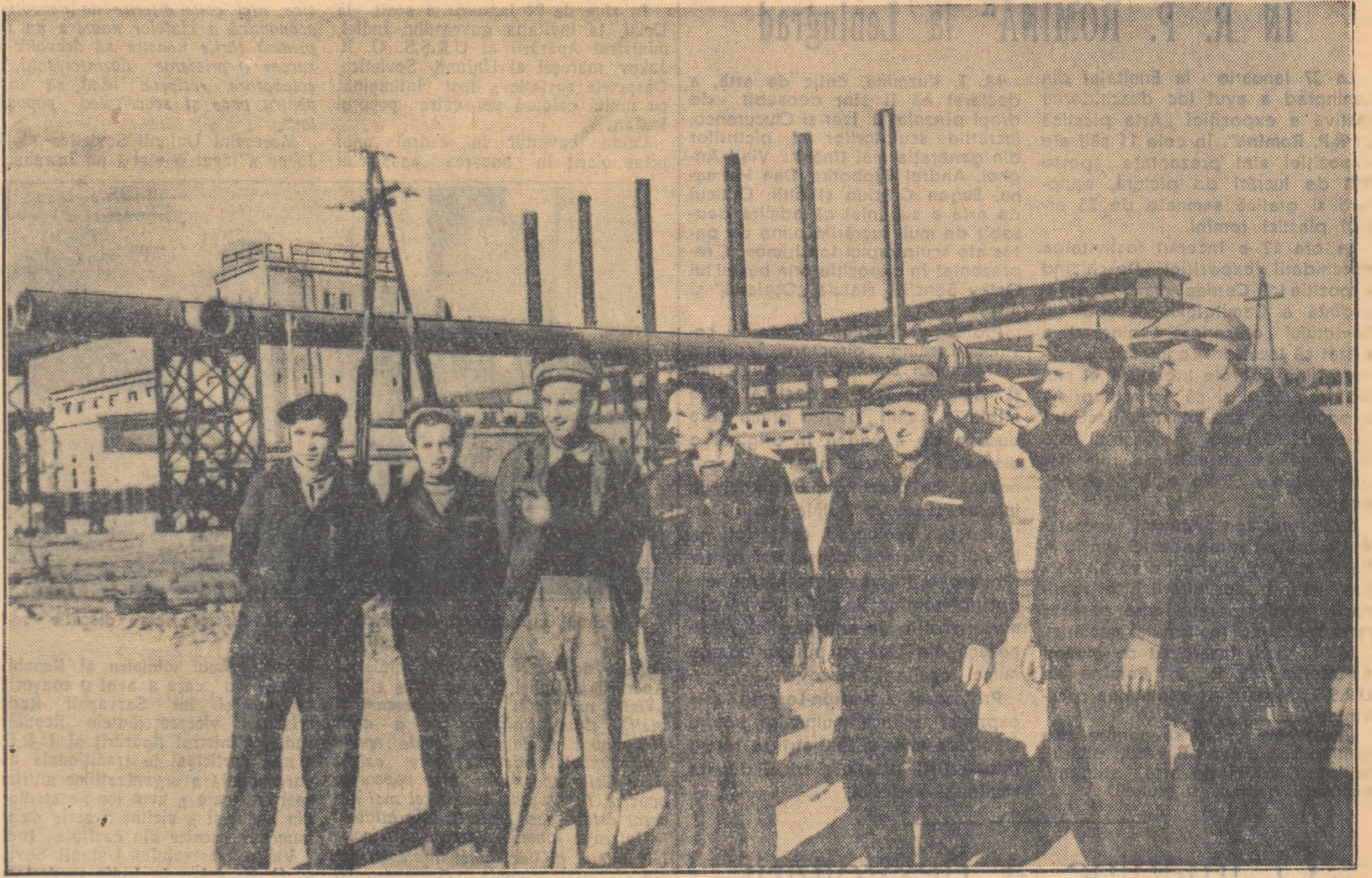
Importanța istorică a tratatului romino-sovietic este grăitor evidentă și de ultima tratativă dusă în luna decembrie 1956 la Moscova între guvernul U.R.S.S. și guvernul nostru.

Declarația comună semnată la 3 decembrie 1956 arată perfectă identitate de vederi în toate problemele ce privesc politica internațională, precum și marile ajutoare pe care Uniunea Sovietică ni-a acordat în vederea propășirii economice și culturale naționale.

Sărbătorim cea de a 9-a aniversare a încheierii tratatului dintre Uniunea Sovietică și patria noastră. Poporul nostru vede în el o cheie și a independenței noastre de stat și a dezvoltării lui pe calea unui viitor fericit.

General locot. rez.
ILIE CREȚULESCU

La școala tehnicii înaintate

Un ajutor neprețuit în opera de industrializare socialistă a țării, de dezvoltare a economiei naționale în folosul poporului constituie posibilitatea creării cadrelor noastre de muncitori, tehnicieni și ingineri de a studia și de a se specializa în Uniunea Sovietică, la școala tehnicii înaintate. „Pentru prietenii nu avem secrete” — spun oamenii sovietici, împăr-

tășind din toată inima muncitorilor și tehnicienilor noștri experiența lor bogată. Numai la uzina „Transcaucaz” din R.S.S. Gruzină a plecat la specializare un grup de 40 metalurgisti români.

Laț-i în curtea uzinei primind explicații de la tovarășii lor sovietici.

Graul convingător al faptelor

Sute de clienți pășesc zilnic pragul expoziției „Dezvoltarea industriei din regiunea Cluj în anul regimului democratic-popular” amenajată de curînd în incinta Casei de cultură. Expoziția, organizată de consiliul regional A.R.L.U.S. și consiliul sindical regional, oferă o imagine elocventă a succeselor dobîndite în ultimii ani în dezvoltarea industrială a regiunii Cluj. Totodată, în graul laconic dar convingător al faptelor, standurile, mașinile, produsele expuse, vorbesc despre roadele ajutorului și colaborării frățești romino-sovietice.

Peste 30 de întreprinderi sînt reprezentate la această expoziție. Cu cîteva ani în urmă, unele dintre ele aveau o producție ce nu depășea cu mult nivelul unor simple ateliere, lăcătușii, uzinele „Unirea” — în trecut o întreprindere fără însemnătate, sînt astăzi vestite în întreaga țară prin producția lor de mașini de înaltă tehnicitate. Standul rezervat acestei întreprinderi prezintă mașinile fabricate de colectivul uzinelor în decursul primului cincinal, carde de bambac și războai automate de țesut, mașini de triplă cardare a lînii, înobilitoare de cîmpeș și alte mașini. O serie de grafice redau în mod sugestiv creșterea producției în ultimii șapte ani.

Inginerul Toma Mendel, tehnologul șef al uzinelor „Unirea”, vorbește cu căldură despre munca harnicului colectiv al întreprinderii, caruia i se datorează toate aceste înălțări, despre procedeele moderne utilizate în procesul de fabricație, printre care se numără și noile metode de turnare a oțelului din fontă.

„Introducerea turnării fontei în coji de siliciu”, constituie una dintre realizările colectivei noastre. Acest succes îl datorăm și înălțului inginer Lăciu Moraru, absolvent al Institutului politehnic din Sverdlovsk, care a contribuit la punerea în practică și a altor procedee sovietice. Experiența întreprinderilor similare din Uniunea Sovietică ne-a fost de neprețuit ajutor în elaborarea întregului proces tehnologic. Tot atât de prețios a fost pentru colectivul nostru și utilizajul primii din partea unor uzine din Leningrad, Harkov și Minsk.”

Multe din întreprinderile ce participă la expoziție nici măcar nu figurează în trecut pe harta economică a țării. Ele sînt minunate înfăptuiri ale regimului de democrație populară. Vizitatorii se opresc cu interes în fața mașinilor pentru industria alimentară pe care este smornit în pîngulii marilor fabrici „Lehnfriz”, o întreprindere nouă, cunoscută astăzi și dincolo de hotarele țării. Mașinile de locat carne de mare capacitate, mașinile de frîmțat pîine, compresoarele de amoniac, presele de vinificație și alte produse expuse de această fabrică, s-au bucurat de multă apreciere la tirgurile internaționale de la Leipzig, Zagreb, Cairo și Izmir. Printre tinerile unități industriale ale regiunii se numără și uzinele „Triumf” unde se produc, pentru prima oară în țara noastră, diferite tipuri de buji-auto.

Minerii de la exploatarea Aghtres au știut să înfățișeze vizitatorilor expoziției o machetă a carierei de coalin, ce ilustrează în mod comparativ condițiile de lucru în subteran în trecut și astăzi. În locul uneltelor primitive, muncitorii strîng acum straturile de coalin cu ajutorul perforatoarelor pneumatice fabricate în țară și al perforatoarelor rotative electrice primite din Uniunea Sovietică. Fotografiiile ce completează expoziția standului ilustrează stadiul înaintat de mecanizare a lucrărilor de preparare și transportare a coalinului, atât de necesar industriei ceramice, electrotehnice și chimice. Un stand alăturat este rezervat întreprinderii „Industria sîrmei” din Clmpia Turzii, care expune pe lângă cablurile și oțelurile speciale, noile tipuri de conductori realizați cu sprijinul do-

cumentăției tehnice sovietice. Industria chimică este reprezentată de fabricile „Carbochim” din Cluj, „Silica” — Turda, „Uzinele sodice” din Ocna Mureșului. Uzinele „Carbochim”, — vîstar al primului nostru cincinal — constituie pe drept cuvînt una din minirile clienților. Folosind documentația tehnică sovietică cu privire la organizarea producției pentru fabricarea corpurilor abrazive și adaptînd experiența sovietică acumulată în acest domeniu la condițiile specifice, colectivul întreprinderii a realizat pentru prima oară în țară electrozi siderurgici și clorosodici, pietre de polizor, carbură de siliciu — produse care pînă acum cîțiva ani erau importate în schimb unor sume mari din străinătate. Fabrica este în plină dezvoltare. Noua fabrică de electrorodinon, ce se construiește cu sprijinul Uniunii Sovietice pe baza acordurilor economice încheiate la Moscova, va intra în funcțiune încă în cursul acestui cincinal. La întocmirea proiectului fabricii au participat și specialiștii sovietici din Leningrad. Au început să sosească din Uniunea Sovietică primele utilaje destinate acestei construcții.

Despre sprijinul frățesc primit din partea Uniunii Sovietice vorbesc și expozitele întreprinderii „Silica” din Turda. Presa cu masă rotativă, și celelalte mașini și utilaje primite din

U.R.S.S. au contribuit la sporirea simțitoare a producției de cărămizi din silică pentru captoarele tunel, coserii, captoarele din industria chimică și de emailat. Vizitatorii se opresc îndelung în fața machetei ce reprezintă stadiul lucrărilor de electrificare a regiunii. La rîndul lor, expozitele întreprinderilor din industria ușoară se bucură de o deosebită atenție. Acest sector al economiei este bogat reprezentat în cuprinsul expoziției. Cu multă admirație privesc vizitatorii obiectele din porțelan, executate cu măiestrie de muncitorii și decoratorii vestitei fabrici „Porțelanul” din Cluj. Sînt de asemenea apreciate produsele fabricii de încălăminte „Janos Herbak”, confecționate de colectivul întreprinderii „Flacăra” și expozitele fabricii de tricotate „Katalin Varga”, produsele întreprinderilor alimentare și al cooperativelor mestesugărești.

Expoziția oferă vizitatorilor un tablou amplu, cuprinzător, al dezvoltării economice a regiunii în anii regimului de democrație populară. Ea reflectă în mod convingător rezultatele muncii entuziaste a oamenilor muncii, cărora puterea populară le-a deschis larg calea spre o activitate creatoare, dedicată construcției pașnice, asigurării unor condiții mai bune de viață.

M. COSMETATOS

Din experiența comerțului sovietic

Sala de festivități a Casei prieteniei romino-sovietice devinise nelăcătușă pentru cei peste 700 de lucrători din unitățile comerțului socialist din capitală care au venit să se întâlnească cu membrii delegației Ministerului Comerțului al U.R.S.S., venită pentru un schimb de experiență în țara noastră. Tovarășul Gogu Rădulescu, ministrul Comerțului Interior, a salutat delegația sovietică și a vorbit despre realizările obținute în dezvoltarea comerțului nostru interior.

Din partea delegației sovietice a vorbit V. F. Ulianov, înaltul ministrului comerțului al U.R.S.S., șeful delegației. După ce a împărțit celor prezenți unele impresii asupra vizitelor făcute în București, Ploiești, Orașul Stalin, Cluj și alte localități, V. F. Ulianov a prezentat aspecte mai interesante din experiența comerțului sovietic. Astfel, s-a relevat atenția ce se acordă în U.R.S.S. spiritului magazinierilor fără vinzător. Pînă în prezent un număr de 3.300 magazine sovietice au adoptat această formă de desfacere. Cu același interes au urmărit cei prezenți și celelalte aspecte înfățișate în cadrul expunerii, cum ar fi metodele noi de prezentare a mărfurilor, extinderea aprovizionării centralizate a unităților, diferitele forme uzitate pentru reclamă etc.

Excavatoare pentru România

Cînd mi-am exprimat, la Kiev, dorința de a vizita o fabrică, prietenii de acolo mi-au recomandat „Krasnii Excavator”.

Du-te acolo, tovarășe, mi-a spus redactorul șef al ziarului „Vecherii Kiev”. Adevărat că e una din fabricile mijlocii ale Kievului dar acolo lucrează oameni vestiti prin realizările lor. Ai auzit cumva de strungarul Seminski? E de la „Krasnii Excavator”.

Pe tovarășul Seminski îl cunoscusem în România. În urmă cu trei ani. Era membru al delegației sovietice care participase la sărbătorirea Lunii prieteniei romino-sovietice. Ca strungar cu multă experiență îl împărțise metodele sale muncitorilor de la mai multe uzine metalurgice din Capitală și din provincie. În drum spre „Krasnii Excavator” am aflat că a această fabrică produce și pentru România, ceea ce era, firește, de natură să sporească interesul meu.

La uzină am fost primit cu multă amabilitate de către tovarășii din colectiv de conducere. În cîteva cuvinte, directorul tov. Mihail Sereda și inginerul șef, tov. Konstantin Urușov, mi-au înfățișat istoria întreprinderii lor. Fabrica a fost construită în 1889, ca o societate pe acțiuni a unor capitaliști străini. În anii puterii sovietice, ea a fost echipată cu utilaj modern, treacă la producția de mașini-unelte pentru agricultură. În timpul războiului uzina a fost transformată în ruine de către colportorii fasciști. După eliberarea orașului Kiev fabrica a reînscut din ruine — ca pasărea Phoenix — datorită muncii pline de abnegație a întregului său colectiv. Începînd din anul 1948, fabrica a început să producă excavatoare hidraulice. Producția crește din an în an. Colectivul de muncitori tehnicieni și ingineri a depășit simțitor sarcinile celui de al cincilea cincinal. La sfîrșitul anului 1955, producția crescuse de trei ori față de 1950. Colectivul uzinei a îndeplinit de asemenea înaintea termen sarcinile din primul an al celui de al șaselea plan cincinal. În cadrul acestui plan producția de excavatoare va înregistra o creștere de patru ori față de 1955.

Fabrica noastră — ne spune directorul fabricii, arătîndu-ne steagul roșu de producție cu care a fost dis-

ta trăiesc mult mai bine. În uzină am cunoscut mulți oameni de seamă. Ei au crescut și s-au dezvoltat odată cu uzina. Așa este de pildă tehnologul principal, Panasiuc, sau constructorul principal, Teaci. Panasiuc are numai 28 ani. De aproape patru ani lucrează ca tehnolog, iar peste un an va termina Institutul politehnic.

O deosebită bucurie mi-a pricinuit-o întâlnirea cu Vitalii Seminski, Afînd că a sosit un oaspete din România el a venit în întîmpinarea mea. Iată ne, cîteva clipe mai trîziu, discutînd ca doi vechi și buni prieteni Vestitul strungar păstrează o amintire nestăruie țării noastre, își aminteste cu plăcere despre legăturile de prietenie stabilite cu muncitorii din România. El s-a interesat despre prietenii săi de la noi, despre strungarul Nicolae Vasu și Constantin Vasiliache.

În ultimii ani, Seminski a scris a 11-a broșură despre experiența sa în lucrarea rapidă a metalelor. În această carte, el vorbește, de asemenea, despre întîlnirile sale cu muncitorii romini. Tov. Seminski este membru al C.C. al Partidului Comunist din Ucraina și al Comitetului orășenesc de partid din Kiev. Vestitul strungar m-a poftit la strungul său și mi-a demonstrat ultimul său dispozitiv. Aplicarea acestuia reduce timpul de lucru manual, astfel că Seminski obține o depășire a normei la unele piese... de 2000 la sută! Toți muncitorii cu care am stat de vorbă m-au rugat să transmit muncitorilor români salutul lor prietenesc.

Înainte de a pleca, Seminski mi-a dat în scris salutul adresat de el muncitorilor din R.P.R. El spune: „Dragi tovarăși, în numele colectivului uzinei noastre „Krasnii Excavator” și al meu personal vă transmit un salut fierbinte și vă doresc succese tot mai mari în construirea socialismului în țara voastră. Imi amintesc cu plăcere de întîlnirile pe care le am avut cu mulți muncitori în timpul vizitelor în România”.

VASILE INOAN

VEAC NOU

Pag. 3

1 Februarie 1957

